

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 144/07
14.02.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Obrada Andrića i Tomislava Medveda, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", čiji je punomoćnik advokat AB, protiv rešenja tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd broj 7311-284/2007 od 16.07.2007. godine, u predmetu prinudne naplate, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 14.02.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem donetim u smislu člana 154. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Poreske uprave - Filijale CC broj 433-28-16/06 od 14.04.2006. godine, a ranije rešenje Poreske uprave - Regionalnog centra Beograd pod istim brojem od 20.11.2006. godine zamenjeno ovim rešenjem, na koje je podneskom od 23.10.2007. godine podnosilac tužbe proširio tužbu. Rešenjem prvostepenog organ Poreske uprave - CC od 14.04.2006. godine tužiocu je određena prinudna naplata novčane kazne za prekršaj u iznosu od 90.000,00 dinara na ime jednokratne takse od 5% za prinudna naplata iznos od 4.500,00 dinara, kao i troškova prekršajnog postupku u iznosu od 800,00 dinara.

U podnetoj tužbi tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa navodeći de je prilikom donošenja pobijanog rešenja tuženi organ pogrešno primenio odredbu člana 114. stav 2. i stav 6. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, kao i člana 2. navedenog zakona. Odredbom člana 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji regulisano je da se odredbe tog zakona primenjuju i na novčane kazne, kamate po osnovu dospelog a neplaćenog poreza, troškove postupka prinudne naplate poreza i troškove prekršajnog postupka - sporedna poreska davanja, a ista nije bila na pravnoj snazi u momentu pravosnažnosti i izvršnosti rešenja o prekršaju koje je, što je nesporno, postala pravosnažna 24.12.2004. godine, jer su izmene i dopune zakona izvršene u 2005. godini, pa je kod takvog stanja prema odredbi člana 70. Zakona o prekršajima u konkretnom slučaju nastupila zastarelost izvršenja novčane kazne, pa tužilac stoga prelaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje kao nezakonito a postupak prinudne naplate po rešenju Ministarstva finansija, Poreske uprave - Filijale CC broj 433-31-19/06 od 14.04.2006. godine obustavi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga iznetih u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Iz spisa predmeta i osporenog rešenja se vidi da je isto doneto u smislu člana 154. stav 1. i 2. i člana 160. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, a nakon pokretanja upravnog spora kod Vrhovnog suda Srbije po tužbi tužioca protiv rešenja tuženog od 20.11.2006. godine i da je isto zamenjeno novodonetim rešenjem broj 7311-284-2007 od 16.07.2007. godine. Na osporeno novodoneto rešenje od 16.07.2007. godine, a kojim je tuženi organ otklonio formalne nedostatke ranijeg rešenja u vezi označenog ovlašćenog lica za potpis i donošenje rešenja i odbio tužiočevu žalbu, tužilac je podneskom dostavljenim ovom sudu, primljenim 23.10.2007. godine, proširio svoju tužbu na novi upravni akt i ostao u celosti kod navoda ranije tužbe.

Iz obrazloženja osporenog rešenja se vidi da je tuženi organ odbio žalbu tužioca nalazeći da je prvostepeni organ na osnovu člana 77. i člana 83. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji žaliocu, ovde tužiocu, pravilno odredio prinudnu naplatu dospele obaveze novčane kazne za prekršaj kao i troškove prinudne naplate i troškove postupka. Ovo stoga što je uvidom u spise predmeta utvrdio da je Gradski sudija za prekršaje grada Beograda se obratio Poreskoj upravi - Filijali CC dana 20.01.2006. godine sa zahtevom 79 UP 148022/03, za naplatu novčane kazne tužiocu u iznosu od 90.000,00 dinara kao i troškove postupka u iznosu od 800,00 dinara a u smislu člana 313. Zakona o prekršajima, po pravosnažnom rešenju VIII UP broj 79-UK-148022/03 od 22.09.2004. godine, što se vidi iz klauzule pravosnažnosti po kojoj je rešenje pravosnažno dana 23.12.2004. godine. Kako je odredbom člana 114. stav 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02...55/04...61/05 i 85/05) propisano da pravo Poreske uprave na naplatu poreza i sporednih poreskih davanja zastareva za pet godina od dana kada je zastarelost počela da teče, a stavom 6. istog člana predviđeno da zastarelost prava na naplatu poreza i sporednih poreskih davanja počinje da teče od prvog dana naredne godine od godine u kojoj je utvrđen porez odnosno poresko davanje dok je odredbom člana 2

navodno godinu od godinu u kojoj je utvrdjen porez starosno poresko davanje, dok je sudskom odredbom člana 2. navedenog zakona regulisano da se odredbe ovog zakona primenjuju i na novčane kazne, kamate po osnovu dospelog a neplaćenog poreza, troškove postupka prinudne naplate poreza i troškove postupka prinudne naplate poreza i troškove prekršajnog postupka - sporedna poreska davanja, tuženi organ je imajući u vidu napred izneto ocenio da je neosnovan navod iz žalbe tužioca da je u konkretnom slučaju nastupila apsolutna zastarelost u smislu odredbe člana 70. Zakona o prekršajima, obzirom da nije prošao zakonski rok od pet godina od dana kada je zastarelost počela da teče.

Pravilno je po nalaženju Vrhovnog suda tuženi organ osporenim rešenjem odbio žalbu tužioca kao neosnovanu i za donetu odluku dao u obrazloženju tog rešenja valjane i na zakonu zasnovane razloge koje prihvata i sud. Naime, nesporno je u postupku utvrđeno da je rešenje Gradskog sudije za prekršaje VIII Up broj 79-UK-148022/03 od 22.09.2004. godine postalo pravosnažno dana 23.12.2004. godine, da po navedenom rešenju tužilac nije platio izrečenu novčanu kaznu i troškove postupka te da je gradski sudija za prekršaje Poreskoj upravi - Filijali Čukarica 22.02.2006. godine dostavi, a pre isteka dve godine od pravosnažnosti rešenja, predlog za izvršenje prinudne naplate i da je navedeni poreski organ doneo prvostepeno rešenje 14.04.2006. godine, te da stoga nije nastupila zastarelost izvršenja novčane kazne, jer po donetom rešenju o prinudnom izvršenju zastarelost prava na naplatu poreza i spornih poreskih davanja nastupa za pet godina od dana kada je zastarelost počela da teče u smislu odredbe člana 114. stav 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji.

Odredbe člana 114. st. 2. i st. 6. kao i člana 2. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02...55/04...61/05 i 85/05) bile su na snazi u vreme kada je rešenje Gradskog sudije za prekršaje u Beogradu VIII Up. broj 79-UK-148022/03 od 22.09.2004. godine postalo pravosnažno dana 23.12.2004. godine, kao i u vreme donošenja rešenja o određivanju prinudne naplate od strane prvostepenog organa - Poreske uprave - Filijale Čukarica od 14.04.2006. godine, pa je stoga navod tužioca da su citirane odredbe primenjene pogrešno, odbijen kao neosnovan.

Za donetu odluku tuženi organ je u obrazloženju osporenog rešenja dao valjane razloge koje kao pravilne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Iz napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96) odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 14.02.2008. godine, U. 144/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milan Komlenović, s.r. Olga Đuričić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS